

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Kolei Żelaznych**

w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego, Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu w przedmiocie stosowania ulg taryfowych i wszelkich możliwych ułatwień w przewozie kolejami żelaznymi dla rodzin, mienia, inwentarzy i materiałów budowlanych rolników, przenoszących się z dotychczasowych swych siedzib w celach osadniczych na nabyte z parcelacji obszarów dworskich grunta w innych częściach Państwa.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152) oraz w myśl Uchwały Sejmowej z dnia 9 stycznia 1920 r., w sprawie przyznania ulg taryfowych osadnikom — w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego, Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu, postanawia się, co następuje:

Art. 1. Z ulg taryfowych i ułatwień, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, korzystać mogą, na mocy wydawanych przez Urzędy Ziemskie zaświadczeń, następujące osoby:

- a) pełnomocnicy grup osadniczych, którzy jadą w celu obejrzenia parcelowanych terenów i zawarcia umów;

- b) oddzielne rodziny, przenoszące się wraz ze swym ruchomym mieniem lecz bez inwentarza z dotychczasowych siedzib do ziem nabytych z parcelacji;
- c) grupy osadnicze, względnie oddzielne rodziny, przenoszące się wraz ze swym mieniem i żywym inwentarzem.

Art. 2. Pełnomocnicy grup osadniczych, w liczbie nie wyższej, niż po jednym pełnomocniku na 10 rodzin, płacą za przejazd w najniższej klasie pociągów osobowych $\frac{1}{4}$ część opłaty, obliczonej podług zwykłej taryfy.

Art. 3. Osadnicy oraz wszyscy członkowie ich rodzin, którzy udają się na miejsce przeznaczenia z bagażem lecz bez inwentarza żywego i martwego w zwykłych pociągach osobowych, płacą za przejazd $\frac{1}{4}$ część ceny, obliczonej podług zwykłej taryfy, przyczem opłata za bagaż w granicach przewidzianych w art. 5 również obniża się do $\frac{1}{4}$ ceny opłaty właściwej.

Art. 4. Grupy osadnicze oraz oddzielne rodziny, przenoszące się wraz ze swym mieniem i inwentarzem żywym i martwym, otrzymywać będą odpowiednią ilość oddzielnych wagonów lub nawet specjalne pociągi za opłatą $\frac{1}{4}$ ceny właściwej.

Art. 5. Cały ładunek przesiedleńców dzieli się na 4 kategorie:

- a) pierwszą kategorię stanowią sprzęty i utensylja domowe oraz wszystkie rzeczy opakowane. Ładunku tej kategorii wolno przewieźć podług taryfy ulgowej po 150 kłgr. na osobę, bez różnicy płci, licząc także i małoletnich;
- b) do drugiej kategorii należą nasiona, ziarno, mąka, artykuły spożywcze, sadzonki i szczepy w ilości nie przewyższającej 200 kłgr. na osobę, bez różnicy płci, licząc także i małoletnich;
- c) trzecią kategorię stanowi żywy i martwy inwentarz rolniczy, który może być przewożony podług niższej taryfy jedynie w ilości oznaczonej w zaświadczeniu;
- d) czwartą kategorię stanowią materiały budowlane w ilości wskazanej w zaświadczeniu.

Art. 6. Za ładunek, przewyższający wymienioną w art. 5 ilość, pobiera się opłata podług ogólnie obowiązującej taryfy, przyczem nadwyżka ta przewozi się jednocześnie z ładunkiem ulgowym.

Art. 7. Zaświadczenia, dające prawo osadnikom i pełnomocnikom grup osadniczych do ulg taryfowych, zarówno osobowych jak i towarowych, wydawane będą przez Komisarzy ziemskich podług ustalonych wzorów; przyczem dla pełnomocników grup osadniczych zaświadczenia te będą wydawane na blankietach niebieskich; dla oddzielnych rodzin osadniczych, udających się bez inwentarza — na blankietach zielonych; dla grup osadniczych lub pojedynczych osadników, udających się z inwentarzem — na blankietach czerwonych.

Art. 8. Każda rodzina osadnicza, lub pełnomocnik grupy osadniczej, otrzymywać będzie oddzielne zaświadczenie.

Art. 9. W zaświadczeniu dla pełnomocników grupy osadniczej (punkt a art. 1) winno być podane: 1) termin ważności zaświadczenia, 2) imię i nazwisko, 3) stacja wyjazdu i stacja przeznaczenia.

Art. 10. W zaświadczeniu dla osadników wymienionych w p. b art. 1 winno być podane: 1) termin ważności zaświadczenia, 2) imię i nazwisko osadnika, 3) imiona i lata członków rodziny, 4) stacja wyjazdu i stacja przeznaczenia.

Art. 11. W zaświadczeniu dla osadników wymienionych w p.^oc. art. 1 winno być podane: 1) termin ważności zaświadczenia, 2) imię i nazwisko osadnika, 3) imiona i lata członków rodziny, 4) stacja wyjazdu i stacja przeznaczenia, 5) wyszczególnienie i ilość przewożonego inwentarza, 6) ilość przewożonych materiałów budowlanych.

Art. 12. Oddzielne rodziny osadnicze, udające się na nowe siedziby z bagażem, lecz bez inwentarza, oraz pełnomocnicy grup osadniczych, wysyłane będą po okazaniu zaświadczenia w kasie stacji wyjazdowej, w miarę możliwości, najbliższym pociągiem osobowym.

Art. 13. Grupy osadnicze, a także oddzielne rodziny, udające się na nowe siedziby z inwentarzami, składać będą zaświadczenia zawiadowcom stacji wyjazdowych i na zasadzie tych zaświadczeń otrzymują oddzielne wagony lub pociągi w terminie przewidzianym w art. 14 niniejszego rozporządzenia.

Art. 14. Wagony dla grup osadniczych i oddzielnych rodzin, udających się na nowe siedziby z inwentarzami, powinny być podane nie później niż w przeciągu dni 7 od chwili złożenia odpowiedniego zaświadczenia zawiadowcy stacji.

Art. 15. Naładowanie i wyładowanie wagonów winno być dokonane środkami samych osadników w terminach ogólnie obowiązujących.

Art. 16. Niedopłacone przez pełnomocników i osadników z tytułu ulg taryfowych należności kolejowe, pokrywa Główny Urząd Ziemiański.

Art. 17. Rozrachunki pomiędzy poszczególnymi Dyrekcjami kolejowymi a Głównym Urzędem Ziemiańskim uskuteczniane będą w terminach obowiązujących instytucje państwowe na zasadzie przedstawianych rachunków poszczególnych Dyrekcji kolejowych, usprawiedliwionych odpowiednimi dokumentami przewozowymi i zaświadczeniami komisarzy ziemskich, na zasadzie których przewóz osadników został dokonany.

Art. 18. Opłaty dodatkowe winny być pokryte w całości przez osadników, o ile te wynikły z ich winy.

Art. 19. Szkody i straty wyrządzone przesiedleńcom w drodze z winy kolei — wynagradzane będą zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami kolejowymi.

Art. 20. Przepisy te stosują się tylko przy przejazdach, ponad 100 klm.

Art. 21. Rozporządzenie niniejsze obowiązujące z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 20 lutego 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

Prezes

Głównego Urzędu Ziemiańskiego:

Wilkoński

Minister Skarbu:

W. Grabski